

IN MEMORIAM

DIEVA MIERĀ

Š.g. 21.jūnijā, rīta agrumā, klusi, vienatnē, no mums šķīries vecākais Latvijas priesteris - JULIJANS ZAČESTS. Viņš bija 90 ar pusī gadus vecs, dvēseļu druvā nostrādājis 66 gadus, bet Līvānu draudzē - 40 gadus.

J.Začesta šūpulis kārts 1913.gada 20.decembrī Ludzas draudzē, Lauču sādžā. Pēc Ludzas ģimnāzijas un Garīgā semināra (1933 - 1938) pabeigšanas, Metropolīts Antonijs Springovičs 1938.gada 3.aprīlī Rīgas Sv. Jēkaba katedrālē iesvētīja viņu par priesteri.

J.Začests strādājis daudz dažādās vietās un amatos.

1938. - 1940.g. skolu un cietumu kapelāns Rīgā.

1940. - 1941.g. Nautrēnu draudzes vikārs.

1941.g. Ruskulovas draudzes prāvests.

1941. - 1942.g. Augstkalnes draudzes prāvests.

1942. - 1944.g. Stoļerovas draudzes prāvests.

1944. - 1945.g. Rīgas Sv. Marijas Magdalēnas draudzes viceprāvests, kas apkalpoja arī Pēterniekus.

1945.gada 18.decembrī Rīgā, Klosters ielā 19 - 4 viņu arestēja par pretpadomju aģitāciju. Ieslodzījumā pavadīja 3 gadus.

Pēc atbrīvošanas no 1948.g. 31.decembra līdz 1954.gada 11.maijam bija Nīdermuižas draudzes prāvests, kam kādu laiku bija jāapkalpo arī Jasmuižas draudze.

1954. - 1956.g. Kalupes draudzes prāvests, kam jāapkalpo arī Arendole.

1956.g. 11.maijs - 1967.g. 21.maijs - Ciskādu draudzes prāvests.

1957.g. 21.maijs - 1960.g. novembris - Rēzeknes draudzes prāvests un dekanš.

1960.g. septembris - 1962.g. 15.novembris - Rīgas Metropolijas Apustuliskais administrators.

1962.g. 15.novembris - 1964.g. 2.marts - Nautrēnu draudzes prāvests un dekanāta dekanš.

Visilgāk J.Začests nostrādājis Līvānu draudzē - no 1964.g. 2.marta līdz 2000.g. 19.decembrim. Pēc tam viņš bija pensionārs, bet pastorācijas darbā palīdzēja līdz mūža pēdējām dienām. Pēdējā svētdienā viņš jau jutās vājš un nevarēja aiziet uz baznīcu. Ataicinātā ārste konstatēja sirds vājumu, deva zāles un ieteica gultas režīmu. Pirmdien jau nomazgājies un sācis ģērbties iešanai uz baznīcu, bet atgūlies uz dīvāna un beigusi pukstēt šī izcilā priesteru sirds. «Subitanea mors sors sacerdotis» - «Pēkšņa nāve ir priesteru liktenis» - priesteru izteiciens.

Visur, kur vien nelaiķis strādāja, ar savu darbību viņš ieguva mīlestību, cieņu un pateicību. Ne velti pāvests Pauls VI 1964.gada 9.decembrī nominēja J.Začestu par «Antistitem Urbanum sev Praelatum Domesticum - Pilsētas (Romas) Augstpriesteri un galma prelātu».

Raksturīgi tas, ka pr. Začests pat uzrakstījis savus atvadu vārdus draudzei, kas tika nolasīta pie nelaiķa kapa.

«Mani mīļotie draudzes locekļi!

Uzklausiet un pieņemiet jūsu mīrušā prāvesta pēdējos vārdus! No paša sākuma, kad kļuva jūsu draudzes gans, es jūs esmu iemīlējis. Vienmēr visa mana sirds bija ar jums saistīta. Es esmu pastāvīgi domājis par jums, tāpat labu jums esmu vēlējis, it sevišķi esmu ilgojies pēc jūsu dvēseļu pestīšanas. Tagad es no visas sirds lūdzu jums piedošanu, ja kādu no jums būtu aizvainojis vai ielaunojis. Es neatceros, ka kādreiz to būtu darījis apzinīgi. Atcerieties mani ar labu piemiņu un neaizmirstiet mani sa-

vās lūgšanās.

Es lūdzu no jums sekojošo.

Daudzus no jums esmu kristījis un kopēji mēs atjaunojām kristības svētsoļījumus (Lielajā Sestdienā). Lūdzu jūs, palieciēti uzticīgi šiem svētsoļījumiem! Es jūšos kopu ticības tikumu - nepazaudējiēti ticību! Es sludināju Dieva baušļus - nepārkāpiēti tos! Daudziēti es pie-devu grēkus - nepazaudējiēti Dieva žēlastības! Es esmu rādījis ceļu uz debesīm - neatstājiēti to, bet ejiet pa to! Es svētiēju jūsu laulību - nepadariēti to nesvētu! Es esmu mācījis jūsu bērņus un pielaidījis pie pirmās sv. Komūnijas - ejiet bieži pie sv. Komūnijas kā jūs, tā jūsu bērņi! Es esmu svētiējis jūsu mirušos - neaizmirstiēti viņus! Tagad es pats esmu miris un drīz mani apbedīs - neaizmirstiēti mani! Mani mīļie draudzes locekļi, lai Dievs dod, ka mēs visi debesīs atkal satiktos! Lai Dievs svēti jūs visus ar savu mīlestību un žēlastību!

Kad Dievs caur nāvi mani aizsauks pie sevis mūžībā un izlems manu mūžības likteni, jūs te vēl rūpēsieties par manas miesas apbedīšanu. Sirsnīgs pal-dies jums par šo žēlsirdības pakalpojumu! Bet es šajā brīdī domāju par jūsu visu, manas draudzes locekļu, pestīšanu. Ak, cik ļoti es gribēju, lai jūšos visos būtu stipra ticība, dedzīga Dieva un tu-vākā mīlestība!

Es vienmēr pateicos Dievam un priecājos, ka Līvānu draudzē es varēju vislabāk strādāt 40 gadus. Es varēju šajos gados jums teikt cikla mācības, «Es ticu...», par baušļiem, par Sakramentiem, varēju katehisma patiesības atkārtot vairākas reizes. Es centos izpildīt šo pienākumu kā labāk, bet apziņos, ka ne vienmēr man tas izdevās. Piedodiet man, ja kādreiz teicu bargākus pārsargājuma vārdus, bet es gribēju vienīgi labu.

Lai jums būtu īsti kristīga ģimene, lai visi bērņi, kurus pirmo reizi vedu pie sv. Sakramenta, būtu uzticīgi Dievam un Baznīcai, lai visi apbedītie mūžībā bauda svētlaimi, lai visiem, kas pieņem sv. Komūniju, tā kļūtu par mūžīgās dzīves nodrošinā-

Klosteris nav vienīgā iespēja dvēseles pestīšanai

 jumu! Bet tāpat dziļi sāpīgi pārdzīvoju, kad uzzinu, ka manas ilgas nepiepildījās. Lai notiek Dieva griba!

Nobeidzot, no visas sirds lūdzu piedošanu visiem, kas mani pazina, nesaprata vai pārprata. Piedodiet manas kļūdas un trūkumus! Deus meus - misericordia mea - mans Dievs, mana žēlsirdība. Atvēlu sevi jūsu lūgšanām!

Priesteris J. Začests»

Atvadu runa vien izteic šī priesterā izcilos tikumus un centienus priesterības darbā. Lai viņam mūžīga svētlaime!

Apbedīšana notika 25.jūnijā. Sēru dievkalpojumu vadīja divi bīskapi - Rēzeknes-Aglonas diecēzes bīskaps Jānis Bulis un Jelgavas diecēzes bīskaps Antons Justs, aptuveni 70 priesteri un daudzi laji. Apbedīts Līvānu baznīcas dārzā. Pat pieminēkli sev J.Začests bija pagatavojis dzīves laikā. Izmantojot izde-

vību, izsaku vissirsnīgāko pateicību bīskapiem, priesteriem, visiem, kas pavadīja un lūdzās par Dieva mierā aizgājušo prelāttevu Julijanu Začestu. Lai Dievs atalgo jūs visus!

Mons. Pēteris Vilcāns